

Et serviant tibi populi, et adoret te tribus : esto dominus fratrum tuorum, et incurvantur ante te filii matris tuæ. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus : et qui benedixerit tibi benedictionibus repletur. Vix Isaac sermonem implerat : et egresso Jacob foras, venit Esau, coctisque de venatione cibos intulit patri, dicens : Surge, pater mi, et comede de venatione filii tui, ut benedicat mihi anima tua. Dixitque illi Isaac : Quis enim es tu? Qui respondit : Ego sum filius tuus primogenitus Esau. Expavit Isaac stupore vehementi, et ultra quam credi potest, admirans, ait : Quis igitur ille est, qui dudum captam venationem attulit mihi, et comedi ex omnibus prisqueam tu venires? Benedixitque ei, et erit benedictus. Auditis Esau sermonibus patris, irruit clamore magno : et consternatus, ait : Benedic etiam et mihi, pater mi. Qui ait : Venit germanus tuus fraudulenter, et accepit benedictionem tuam. At ille subjunxit : Juste vocatum est nomen ejus Jacob : supplantavit enim me en altera vice : primogenita mea ante

tulit, et nunc secundo surripuit benedictionem meam. Rursusque ad patrem : Numquid non reservasti, ait, et mihi benedictionem? Respondit Isaac : Dominum tuum illum constitui, et omnes fratres ejus servituti illius subjugavi : frumento et vino stabilivi eum, et tibi post hæc, fili mi, ultra quid faciam? Cui Esau : Num unam, inquit, tantum benedictionem habes, pater? mihi quoque obsecro ut benedicas. Cumque ejulatu magno fletet, motus Isaac, dixit ad eum : In pinguédine terræ, et in rore cæli desuper erit benedictio tua. *Grabuæ. Ps. 97.* Bonum est confiteri Domino, et psallere nomini tuo Altissime. *N.* Ad annuntiandum mane misericordiam tuam, et veritatem tuam per noctem. *Seq. sancti Evangelii secundum Lucam. 15.*

In illo tempore : Dixit Jesus Phariseis, et Scribis parabolam istam : Homo quidam habuit duos filios : et dixit adolescentior ex illis patri : Pater, da mihi portionem substantiæ quæ me contingit. Et divisit illis substantiam. Et non post multos dies, congregatis omnibus,

adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam, et ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriose. Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, et ipse cepit egere. Et abiit, et adhesit unicivium regionis illius. Et misit illum in villam suam ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant : et nemo illi dabat. In se autem reversus, dixit : Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame peceo! Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei : Pater, peccavi in cælum, et coram te : jam non sum dignus vocari filius tuus : fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsius, et misericordia motus est, et accurrens cecidit super collum ejus, et osculatus est eum. Dixitque ei filius : Pater, peccavi in cælum, et coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad servos suos : Cito portate stolam primam, et

induite illum, et date annulum in manum ejus, et caleaménta in pedes ejus : et addicite vitulum saginatum, et occidite, et manducemus, et epulemur : quia hic filius meus mortuus erat, et revixit : perierat, et inventus est. Et cœperunt epulari. Erat autem filius ejus senior in agro : et cum veniret, et appropinquaret domui, audivit symphoniam, et chorum : et vocavit unum de servis, et interrogavit quid hæc essent. Isque dixit illi : Frater tuus venit, et occidit pater tuus vitulum saginatum, quia saluum illum recepit. Indignatus est autem, et nolebat introire. Pater ergo illius egressus, cepit rogare illum. At ille respondens, dixit patri suo : Ecce tot annis servus tibi, et nunquam mandatum tuum præterivi, et nunquam dedisti mihi hædum ut cum amicis meis epularem : sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum. At ipse dixit illi : Fili, tu semper mecum es, et omnia mea tua sunt : epulari autem, et gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus

erat, et revixit: perierat, et inventus est.

Offertorium. *Ps. 12.* Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: nequādo dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Secreta. His sacrificiis Dōmine concēde placātus: ut qui propriis orānus absolvi delictis, non gravemur externis. Per Dōminum nostrum.

Aliae Secretae, p. 61.

Communio. *Luca 15.* Opōrtet te, fili, gaudere, quia frater tuus mortuus

fuerat, et revixit: perierat, et inventus est.

Postcommunio. Sacramenti tui Dōmine divini libatō, penetrātia nostri cordis infundat: et sui nos participes poterit efficiat. Per Dñm.

Aliae Postcomm. p. 61.
Super populum. Orōmus.
Humilitate cāpiat vestra Deo.

Oratio. Familiam tuam quæsumus Dōmine continua pietate custodi: ut quæ in sola spe grātie cælēstis innititur, cælēsti etiā protectiōne muniatur. Per Dñm.

Dominica iii. in Quadragesima.

STATIO AD S. LAURENTIUM EXTRA MUROS.

Intrōitus.

Ps. 24. Cui mei semper ad Dōminum, quia ipse evēlet de lāqueo pedes meos: respice in me, et miserere mei, quoniam unicus et pauper sum ego. *Ps. 118.* Ad te Dñe levavi animā meam: Deus meus in te confido, non erubescam. V. Glōria Patri et Filio et Spiritui sancto.

Oratio. Quæsumus omnipotens Deus, vota humilium respice: atque ad defensionem nostram, dexteram tuā maiestatis extēde. Per Dōminum nostrum.

Aliae Orationes, p. 59.

Lect. Epistolæ B. Pauli Apōstoli ad Ephēsius. 5. **Tr**atōres Dei, sicut filii carissimi: et ambulāte in dilectiōne, sicut et Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblatiōnem, et hōstiam Deo in odōrem suavitatis. * Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitudō, aut stultitōquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pērtinet: sed magis gratiūm actiō. Hoc enim scitōte intelligētes, quod omnis fornicatō, aut immūndus,

aut avārus, quod est idolōrū sērvitus, non habet hereditatē in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedicat inānibus verbis: propter hęc enim venit ira Dei in filios diffidentia. Nolite ergo effici participes eōrum. Erātis enim aliquādo tēnebræ: nunc autem lux in Dño. Ut filii lucis ambulāte: fructus enim lucis est in omni bonitate, et iustitia, et veritate.

Graduale. *Ps. 9.* Exsurgē Dñe, non prævaleat homo: iudicentur gentes in conspectu tuo. V. In convertēdo inimicum meum retrōsum, infirmābuntur, et peribunt a facie tua.

Tractus. *Ps. 122.* Ad te levavi oculos meos, qui habitas in cælis. V. Ecce sicut oculi sērvōrum in manibus dominōrū suōrum. V. Et sicut oculi ancillæ in manibus dōminæ suæ: ita oculi nostri ad Dñum Deum nostrum, donec misereatur nostri. V. Miserere nobis Dñe, miserere nobis.

Seq. sancti Evangelii secundum Lucam. 11.

In illo tempore: Erat Jesus eiciens dæmonium, et illud erat mutum. Et cum eiecisset dæmonium, locutus est mutus, et admiratæ sunt turbæ. Quidam au-

tem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dæmoniorum eicit dæmonia. Et alii tentantes, signum de cælo quærebant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitationes eōrum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sathanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me eicere dæmonia. Si autem ego in Beelzebub eicio dæmonia: in quo ejiçunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito Dei eicio dæmonia: profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autē fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat, et spolia ejus distribuet. Qui non est mecum: contra me est: et qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit de hōmine, ambulat per loca inaquosa, quærens quem: et non inveniēns dicit: Vēvertar in domum meam, unde exivi. Et cum vēnerit, invenit eam scopis mundatam,

et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem állos spíritus secum, nequiores se, et ingrési hábitant ibi. Et fiunt novissima hóminis illius pejóra príoribus. Factum est autem, cum hæc diceret : extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ súxisti. At ille dixit :

Quinimmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custodiunt illud. CREDO.
Offertorium. Ps. 18. Justítia Dñi recta, lætificáns corda, et júdicia ejus dulcióra super mel

et favum : nam et servus tuus custódit ea.

SECR. *Hæc hóstia, p. 45. Alia Secreta, p. 61.*

Communio. Ps. 83. Passer invénit sibi domum, et turtur nidum, ubi repónat pullos suos : altária tua Dñe virtútum, Rex meus, et Deus meus : beáti qui hábitant in domo tua, in sæculum sæculi laudábunt te.

Postcommunio. A cunctis nos quæsumus Dómine reátibus et periculis propitiátus absolve : quos tanti mystérii tribuis esse participes. Per. *Alia Postcomm. p. 61.*

FERIA II. STATIO AD S. MARCUM.

Introitus. Ps. 55.

IN Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem, in Deo sperábo : non timebo quid faciát mihi homo. *Ps. ibid.* Misérere mei Deus, quóniam conculcávit me homo : tota die bellans tribulávit me. *V. Glória Patri.*

Oratio. Córdibus nostris quæsumus Dómine grátiam tuam benignus infúnde : ut, sicut ab escis carnálibus abstinemus ; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per.

Alia Orationes, p. 59.

Léct. libri Regum. IV. 5.

IN diebus illis : Náaman princeps militiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud dómínium suum, et honorátus : per illum enim dedit Dóminus salutem Syriæ : erat autem vir fortis et dives, sed leprósus. Porro de Syria egressi fuerant latrúnculi, et captivam dúxerant de terra Israel puellam párvulam, quæ erat in obséquio uxóris Náaman, quæ ait ad dómínam suam : Utinam fuisset Dóminus meus ad prophétam, qui est in Samaría, qui profecto curáset eum a lepra,

quam habet. Ingressus est itaque Náaman ad dómínium suum, et nuntiávit ei, dicens : Sic et sic locúta est puella de terra Israel. Dixitque ei rex Syriæ : Vade, et mittam litteras ad regem Israel. Qui cum profectus esset, et tulisset secum decem talenta argénti, et sex millia áureos, et decem mutatória vestimentórum, détulit litteras ad regem Israel, in hæc verba : Cum acceperis epistolam hanc, scito quod miserim ad te Náaman servum meum, ut cures eum a lepra sua. Cumque legisset rex Israel litteras, scidit vestiménta sua, et ait : Numquid Deus ego sum, ut occidere possim, et vivificáre, quia iste misit ad me, ut curesm hominem a lepra sua? animadvérte, et videte quod occasiones quærat adversum me. Quod cum audisset Elisæus vir Dei, scidisse videlicet regem Israel vestiménta sua, misit ad eum, dicens : Quare scidisti vestiménta tua? véniat ad me, et sciat esse prophétam in Israel. Venit ergo Náaman cum equis, et curribus, et stetit ad ostium domus Elisæi : misitque ad eum Elisæus nuntium, dicens : Vade,

et lavare septies in Jordáne, et recipiet sanitatem caro tua, atque mundaberis. Irátus Náaman recedébat, dicens : Putábam quod egredérétur ad me, et stans invocáret nomen Dómini Dei sui, et tángeret manu sua locum lepræ, et curáret me. Numquid non melliores sunt Abana, et Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israel, ut laver in eis, et munder? Cum ergo vertisset se, et abiret indignans, accesserunt ad eum servi sui, et locúti sunt ei : Pater, et si rem grandem dixisset tibi prophéta, certe fácere debúeras : quanto magis quia nunc dixit tibi : Lavare, et mundaberis? Descéndit, et lavit in Jordáne septies sicut caro púeri párvuli, et mundátus est. Revertsúque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit, et stetit coram eo, et ait : Vere scio quod non sit álus Deus in univérsa terra, nisi tantum in Israel. **Grabuale. Ps. 55.** Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuisti lacrymas meas in conspéctu tuo. *V. Misérere mei, Dómine, quóniam conculcávit me homo :*

102 FERIA II. POST DOMIN. III. QUADRAG.

tota die bellans tribulavit me.

TRACTUS. *Domine non secundatione*, p. 60.

Seq. sancti Evangelii secundum Lucam. 4.

In illo tempore: Dixit Iesus Pharisæis: Utique dicetis mihi hanc similitudinem: Médice cura te ipsum: quanta audivimus facta in Capharnaum, fac et hic in patria tua. Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua. In veritate dico vobis, multæ viduæ erant in diebus Eliæ in Israel, quando clausum est cælum annis tribus, et mensibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra: et ad nullam illarum misus est Elias, nisi in Sarapta Sidonia, ad mulierem viduam. Et multi leprosi erant in Israel sub Elisæo propheta: et nemo eorum mundatus est nisi Naaman Syrus. Et replati sunt omnes in synagoga ira, hæc audientes. Et surrexerunt, et eiecérunt illum extra civitatem, et duxerunt illum usque ad supercilium montis, super quem civitas illorum erat ædi-

ficata ut præcipitarent eum. Ipse autem transiens per médium illorum, ibat.

Offertorium. *Ps. 54.* Exaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: inténde in me, et exaudi me.

Secreta. Munus quod tibi Domine nostræ servitutis offerimus, tu salutare nobis perfice sacramentum. Per Dominum.

Alie Secreta, p. 61.
Communio. *Ps. 13.* Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum avériter Dominus captivitatem plebis suæ, exsultabit Jacob, et letabitur Israel.

Postcommunio. Præsta quesumus omnipotens et misericors Deus: ut quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per Dominum.

Alie Postcomm. p. 61.
Super populum. Oremus.
Humiliter capita vestra Deo.

Oratio. Subveniat nobis Dñe misericordia tua: ut ab imminetibus peccatorum nostrorum periculis, te mereamur protegente éripi, te liberante salvári. Per Dñm nostrum.

FERIA III. STATIO AD S. PUDENTIANAM.

Introitus. *Ps. 16.*

Go clamavi, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam, et exaudi verba mea: custodi me Domine, ut pupillam oculi: sub umbra alarum tuarum protege me. *Ps. ibid.* Exaudi Dñe justitiam meam: inténde deprecationem meam.

V. Glória Patri.
Oratio. Exaudi nos omnipotens et misericors Deus: et continentia salutaris propitius nobis dona concede. Per Dñm.

Alie Orationes, p. 59.
Lect. libri Regum. IV. 4.

In diebus illis: Múlier quædam clamabat ad Elisæum propheta dicens: Servus tuus vir meus mortuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dñm: et ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi. Cui dixit Elisæus: Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respondit: Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete muto ab omnibus vicinis tuis vasa vácuá non pauca. Et ingrédere, et

claudere ostium tuum, cum intrinsecus fueris, et filii tui: et mitte inde in omnia vasa hæc: et cum plena fuerint, tolles. Ivi itaque múlier, et clausit ostium super se, et super filios suos: illi offerébant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit: Non habeo. Stetitque oleum. Venit autem illa, et indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, et redde creditori tuo: tu autem, et filii tui vivite de réliquo. **Graduale.** *Ps. 18.* Ab occultis meis munda me Dñe: et ab aliénis parce servo tuo. **V.** Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto máximo.

Seq. sancti Evangelii secundum Matthæum. 18.
In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Si peccaverit in te frater tuus, vade, et corripe eum inter te, et ipsum solum: si te audierit, lucratus eris fratrem tuum. Si autem te non audierit, ádhibe tecum adhuc unum, vel duos, ut in ore duorum, vel trium téstium stet omne

verbum. Quod si non audierit eos : dic Ecclesiā. Si autem Ecclesiā non audierit : sit tibi sicut étanicus, et publicānus. Amen dico vobis, quacūmque alligaveritis super terram, erunt ligata et in cælo; et quacūmque solveritis super terram, erunt soluta et in cælo. Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quacūmque petierit, fiet illis a Patre meo, qui in cælis est. Ubi enim sunt duo, vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorū. Tunc accedens Petrus ad eum, dixit : Dñe quoties peccabit in me frater meus, et dimittam ei? usque septies? Dicit illi Jesus : Non dico tibi usque septies : sed usque septuagies septies.

OFFERTORIUM. *Dextera Domini*, p. 45.

Feria iiii. STATIO AD S. VSTUM.

Introuitus.

Ps. 30.
 Go autem in Dōmino sperābo : exsultābo, et lætābor in tua misericōrdia : quia respexisti humilitatē meā. *Ps. ibid.* In te Dōmine sperāvi, non confundar in ætērnūm : in iustitia tua libera me, et eripe me. *V.* Glōria Patri.

Secreta. Per hæc veniat, quæsumus Dōmine, sacramentā, nostræ redemptionis effectus : qui nos et ab humanis retrahat semper excessibus, et ad salutaria dona perducatur. Per Dōminum.

Aliæ Secreta, p. 6r.

Communio. *Ps. 14.* Dñe, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula, et operatur iustitiam.

Postcommunio. Sacris Dōmine mysteriis expiati : et veniam quæsumus consequamur, et grātiam. Per Dōminum.

Aliæ Postcomm. p. 6r.

Super populum. *Orémus.*
Humilitate capita vestra Deo.

Oratio. Tua nos Dōmine protectione defende : et ab omni semper iniquitate custodi. Per Dōminum.

Oratio. Præsta nobis quæsumus Dōmine : ut salutāribus jejuniis eruditi, a nōxiis quoque vitis abstinentes, propitiationem tuam facilius impetremus. Per Dñm.

Aliæ Orationes, p. 59.

Lectio libri *Exodi. 20.*

Hæc dicit Dōminus Deus : Honora patrem tuum et matrem

tuam, ut sis longævus super terram, quam Dōminus Deus tuus dabit tibi. Non occides. Non mœchaberis. Non furtum facies. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupisces domum proximi tui : nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt. Cunctus autem populus vidēbat voces et lāmpades, et sōnitum buccinæ, montēque fumantem : et perterriti ac pavore concussi, steterunt procul, dicentes Mōysi : Lōquere tu nobis, et audiemus : non loquatur nobis Dōminus, ne forte moriamur. Et ait Mōyses ad populum de longe. Mōyses autem accessit ad caliginem in qua erat Deus. Dixit præterea Dōminus ad Mōysen : Hæc dices filiis Israel : Vos vidistis quod de cælo locutus sim vobis. Non faciētis deos argenteos, nec deos aureos faciētis vobis. Altāre de terra faciētis mihi, et offerētis super eo holocāusta

et pacifica vestra, oves vestras et boves in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei.

Graduale. *Ps. 6.* Miserere mei Dōmine, quoniam infirmus sum : sana me Dñe. *V.* Conturbata sunt omnia ossa mea; et anima mea turbata est valde.

TRACTUS. *Domine non socratum*, p. 6o.

Seq. sancti **Evangelii** secundum Matthæum. *15.*

In illo tempore : Accesserunt ad Jesum ab Jerosolymis Scribæ, et Pharisei, dicentes : Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? non enim lavant manus suas cum panem manducant. Ipse autem respondens ait illis : Quare et vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit : Honora patrem, et matrem. Et : Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. Vos autem dicitis : Quicūmque dixerit patri, vel matri, Munus, quodcūmque est ex me, tibi proderit : et non honorificabit patrem suum, aut matrem suam : et irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram. Hyphocrita, bene propheta-

vit de vobis Isaias, dicens: Pópulus hic lábiis me honorát: cor autem eórum longe est a me. Sine causa autem colunt me, docéntes doctrinas, et mandáta hóminum. Et convocátis ad se turbis, dixit eis: Audíte, et intelligite. Non quod intrat in os, coinquinat hóminem: sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hóminem. Tunc accedéntes discipuli ejus, dixerunt ei: Scis quia Pharisæi audito verbo hoc, scandalizáti sunt? At ille respóndens ait: Omnis plantatio, quam non plantávit Pater meus cæléstis, eradicábitur. Sinite illos: cæci sunt, et duces cæcórúm. Cæcus autem si cæco ducátum præset, ambo in fóveam cadunt. Respóndens autem Petrus dixit ei: Edissere nobis parábolam istam. At ille dixit: Adhuc et vos sine intellectu estis? Non intelligitis, quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, et in secessum emittitur? Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt, et ea coinquinant hóminem: de corde enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adultéria, fornicationes, furta, falsa testimónia, blas-

phémia. Hæc sunt, quæ coinquinant hóminem. Non lotis autem manibus manducáre, non coinquinat hóminem.

Offertor. Ps. 108. Dñe, fac mecum misericórdiam tuam, propter nomen tuum: quia suavis est misericórdia tua.

Secreta. Súscepe quæsumus Dómine preces pópuli tuicum oblationibus hostiarum: et tua mysteria celebrátes, ab ómnibus nos defende periculis. Per Dóminum.

Alia Secreta, p. 61.

Communio. Ps. 15. Nota mihi fecisti vias vitæ: adimplébis me lætitia cum vultu tuo, Dómine.

Postcommunio. Sanctificet nos Dómine, qua pasti sumus, mensa cæléstis: et a cunctis erroribus expiátos, supérnis promissionibus reddat accéptos. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcomm. p. 61.
Super populum. *Oréms.*
Humilitate cápita vestra Deo.

Oratio. Concède quæsumus omnipotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, securá tibi mente serviamus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Introitus.

Alus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatione clamáverint ad me, exáudiam eos: et ero illórum Dóminus in perpétuum. Ps. 77. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri.

Oratio. Magnificet te Dómine sanctorum tuorum Cosmæ et Damiani beata solémnitas: qua et illis glóriam sempiternam, et opem nobis ineffábili providéntia contulisti. Per Dóminum.

Alia Oratio, p. 59.
Lect. Jeremias Proph. 7.

In diebus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Sta in porta domus Dómini, et prædica ibi verbum istud, et dic: Audite verbum Dómini omnis Juda, qui ingredimini per portas has, ut adorétis Dóminum. Hæc dicit Dóminus exercituum Deus Israel: Bonas facite vias vestras, et stúdia vestra: et habitábo vobiscum in loco isto. Nolite confidere in verbis mendácii, dicentes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quó-

niam si bene direxeritis vias vestras, et stúdia vestra: si feceritis iudicium inter virum et próximum ejus, ádvena, et pupillo, et viduæ nõp feceritis calúnniam, nec sanguinem innocéntem effuderitis in loco hoc, et post deos aliénos non ambuláveritis in malum vobismetipsis: habitábo vobiscum in loco isto: in terra, quam dedi patribus vestris a sæculo: ait Dñus omnipotens.

Graduale. Ps. 144. Oculi ómnium in te sperant Dómine: et tu das illis escam in tẽpore opportuno. V. Aperis tu manũ tuam, et imple omne animal benedictiõne.

Seq. **sancti Evangelii** secúndum Lucam. 4.

In illo tẽpore: Surgens Jesus de synagoga, introivit in domũ Simõnis. Socrus autem Simõnis tenebatur magnis febribus: et rogáverunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febrim: et dimisit illam. Et continuo surgens, ministrábat illis. Cum autem sol occidisset: omnes, qui habebant infirmos váris languóribus, ducébant illos ad eum. At ille singulis manus impónens, curá-

bat eos. Exibant autem daemónia a multis clámántia, et dícléntia : Quia tu es Filius Dei : et increpans non sínébat ea loqui : quia scíébat ipsum esse Christum. Facta autem die egréssus ibat in desértum locum, et turbæ requirébant eum, et venérunt usque ad ipsum : et detínébant illum ne discéderet ab eis. Quibus ille ait : Quia et áliis civítatibus ópórtet me evangelízare regnum Dei : quia ideo missus sum. Et erat prædicans in synagógis Gallææ.

Offertorium. *Ps. 137.* Si ambulávero in médio tribulátionis, vivificábis me Dñe : et super iram inimicórum meórum exténde manum tuam, et salvum me faciet dextera tua.

Feria vi. STATIO AD S. LAURENT. IN LUCINA.

Introitus. *Ps. 85.*

R. Ac mecum, Dómine, signum in bonum : ut videant qui me odérunt, et confundántur : quóniam tu Dómine adjuvisti me, et consolátus es me. *Ps. 118.* Inclína Dómine aurem tuam, et exáudi me : quóniam inops et pauper sum ego. *V. Glória Patri.*

Secreta. In tuórum Dómine pretiósa morte jústorum sacrificium illud offerimus, de quo martyrium sumpsit omne principium. Per Dñm.

Alie Secreta, p. 61.
Communio. *Ps. 118.* Tu mandásti, mandáta tua custodiri nimis : útinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificaciónes tuas.

Postcom. Sit nobis Dñe sacraménti tui certa salvátio : quæ cum beatórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni méritis implorátur. Per Dñm.

Alie Postcomm, p. 61.
Super populum, *Orémus.*
Humílitè cápita vestra Deo.

Oratio. Subjécum tibi pópulum quæsumus Dómine propitiátio cælestis amplíficet : et tuis semper faciat servire mandátis. Per Dñm.

Oratio. Jejúnia nostra quæsumus Dómine benigno favóre proséquere : ut sicut ab alimentis abstinémus in corpore : ita a vitis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Alie Orationes, p. 59.
Lectio libri Numeri. 20.
In venérunt filii Israel advérsus Móysen et Aaron : et versí in sedi-

tionem, dixerunt : Date nobis aquam, et bibámus. Ingressúsque Móyses et Aaron, dimissa multitúdine, tabernáculum fœderis, corruérunt proni in terram, clamaverúntque ad Dóminum, atque dixerunt : Dómine Deus audi clamórem hujus pópuli, et áperi eis thesáurum tuum, fontem aquæ vivæ : ut satiáti, cesset murmurátio eórum. Et apparuit glória Dómini super eos. Locútusque est Dóminus ad Móysen, dicens : Tolle virgam, et congrega pópulum, tu et Aaron frater tuus, et loquimini ad petram coram eis, et illa dabit aquas. Cumque edúxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo et juménta ejus. Tulit igitur Móyses virgam, quæ erat in conspéctu Dómini, sicut præcéperat ei, congregáta multitúdine ante petram, dixitque eis : Audite rebéles et incredúli : Num de petra hac vobis aquam poterimus ejicere? Cumque eleváset Móyses manum, percútiens virga bis silicem, egréssæ sunt aquæ largissimæ, ita ut pópulus biberet et juménta. Dixitque Dóminus ad Móysen et Aaron : Quia non credidistis mihi, ut

sanctificaréti me coram filiis Israel, non introducéti hos pópulos in terram, quam dabo eis. Hæc est aqua contradíctiónis, ubi júrgati sunt filii Israel contra Dóminum, et sanctificátus est in eis.

Graduale. *Ps. 27.* In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum : et refléruit caro mea, et ex voluntáte mea confitébor illi. *V.* Ad te Dómine clamávi : Deus meus ne sileas, ne discédas a me.

TRACTUS. Dómine non secúndum, p. 60.

Seq. sancti Evangelii secundum Joánnem. 4.

In illo témpore: Venit Jesus in civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar : juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itinere, sedébat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Jesus : Da mihi bibere. (Discipuli enim ejus aberiant in civitatem ut cibos émerent.) Dicit ergo ei mulier illa Samaritána : Quómodo tu Judæus cum sis, bibere a me poscis, quæ sum mulier Samaritána? non enim coutúntur Judæi Samaritánis. Res-

pondit Jesus, et dixit ei: Si scires donum Dei, et quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, et dedisses tibi aquam vivam. Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes, et puteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu major es patre nostro Jacob, qui dedit nobis puteum, et ipse ex eo bibit, et filii ejus, et pecora ejus? Respondit Jesus, et dixit ei: Omnis, qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeterna. Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam: neque veniam huc haurire. Dicit ei Jesus: Vade, voca virum tuum, et veni huc. Respondit mulier, et dixit: Non habeo virum. Dicit ei Jesus: Bene dixisti, quia non habeo virum: quinque enim viros habuisti, et nunc quem habes, non est tuus vir: hoc vere dixisti. Dicit ei mulier: Domine, video quia propheta es tu. Patres nostri in monte hoc adoraverunt, et vos dicitis,

quia Jerosolymis est locus, ubi adorare oportet. Dicit ei Jesus: Mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Jerosolymis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Judaeis est. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate. Nam et Pater tales quaerit, qui adorent eum. Spiritus est Deus: et eos, qui adorant eum, in spiritu et veritate oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio quia Messias venit, (qui dicitur Christus.) Cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia. Dicit ei Jesus: Ego sum, qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli ejus: et mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: Quid quaeris, aut quid loqueris cum ea? Reliquit ergo hydriam suam mulier, et abiit in civitatem, et dicit illis hominibus: Venite, et videte hominem, qui dixit mihi omnia quaecumque feci: numquid ipse est Christus? Exierunt ergo de civitate, et veniebant ad eum. Interea rogabant eum

discipuli, dicentes: Rabbi, manduca. Ille autem dicit eis: Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli ad invicem: Numquid aliquis attulit ei manducare? Dicit eis Jesus: Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. Nonne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, et messis venit? Ecce dico vobis: Levate oculos vestros, et videte regiones, quia albae sunt jam ad messem. Et qui metit, mercedem faccipit, et congregat fructum in vitam aeternam: ut, et qui seminat, simul gaudeat, et qui metit. In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, et alius est qui metit. Ego misi vos metere quod vos non laborastis: alii laboraverunt, et vos in labores eorum introistis. Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: Quia dixit mihi omnia quaecumque feci. Cum venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt

in eum propter sermonem ejus. Et mulieri dicebant: Quia jam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, et scimus, quia hic est vere Salvator mundi.

Offertorium, Ps. 5. Intende voci orationis meae, rex meus, et Deus meus: quoniam ad te orabo, Domine.

Secreta. Respice quaesumus Domine propitius ad minera, quae sacramus: ut tibi grata sint, et nobis salutaria semper existant. Per Dominum nostrum.

Aliae Secretae, p. 61.

Communio, Joann. 4. Qui biberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dominus, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam.

Postcommunio. Hujus nos Domine perceptio Sacramenti mundet a crimine: et ad caelestia regna perducatur. Per Dominum nostrum.

Aliae Postcomm. p. 61.
Super populum. **Oremus.**
Humilitate capita vestra Deo.

Oratio. Praesta quaesumus omnipotens Deus: ut qui in tua protectione confidimus, cuncta nobis adversantia, te adjuvante, vincamus. Per Dominum nostrum.

~~~~~

Sabbato. STATIO AD S. SUSANNAM.

Introitus.

Ps. 5.

Erba mea áuribus percípe Dómine, intéllige clamórem meum : inténde voci oratiónis meæ, Rex meus, et Deus meus. *Ps. ibid.* Quóquam ad te orábo Dómine : mane exáudies vocem meam. *V. Glória Patri.*

Oratio. Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justitiam a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, p. 59.

Léct. Danielis Proph. 13.

In diébus illis : Erat vir hábitans in Babylóne, et nomen ejus Jóakim : et accépit uxórem nómine Susánnam, filiam Helciæ, pulchram nimis, et tímētē Deum : paréntes enim illius, cum essent justí, erudiérunt filiam suam secúndum legem Móysi. Erat autem Jóakim dives valde, et erat ei pomárium vicinum dómui suæ : et ad ipsum confluébant Judæi, eo quod esset honorabilior ómnium. Et constitúti sunt de pópulo duo senes júdices illo anno : de quibus locútus est Dóminus : Quia egréssa est iniquitas de

Babylóne a senióribus judicibus, qui videbántur régere pópulum. Isti frequentábant domum Jóakim, et veniebánt ad eos omnes, qui habébant júdicia. Cum autem pópulus revertisset per meridiem, ingrediebátur Susánná, et deambulábát in pomário viri sui. Et vidébant eam senes quotidie ingrediéntem, et deambulántem : et exarsérunt in concupiscéntiam ejus : et evertérunt sensum suum, et declinavérunt óculos suos ut non vidérant cælum, neque recordaréntur júdiciorum justórum. Factum est autem, cum observárent diem aptum, ingressa est aliquándo sicut heri et nudistértius cum duábus solis puéllis, voluitque lavári in pomário : æstus quippe erat : et non erat ibi quisquam, præter duos senes absconditos, et contemplátes eam. Dixit ergo puéllis : Afférte mihi óleum, et smigmatá, et óstia pomárii cláudite, ut laver. Cum autem egréssæ essent puéllæ, surrexérunt duo senes, et accurrérunt ad eam, et dixérunt : Ecce óstia pomárii clausa sunt, et nemo nos videt, et nos in concupiscéntia

Sabbato post Domin. iii. Quadrag. 113

tui sumus : quamóbrem assentire nobis, et commiscérenobiscum. Quod si nolúeris, dicémus contra te testimoniúm, quod fúerit tecum júvenis, et ob hanc causam emiseris puéllas a te. Ingrémit Susánná, et ait : Angústia sunt mihi úndique : si enim hoc égero, mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Sed mélius est mihi absque ópere incidere in manus vestras, quam peccáre in conspéctu Dómini. Et exclamávit voce magna Susánná : exclamavérunt autem et senes advérsus eam. Et cucúrunt unus ad óstia pomárii, et aperúit. Cum ergo audissent clamórem famuli domus in pomário, irruérunt per posticum ut vidérant quidnam esset. Postquam autem senes locúti sunt, erubuérunt servi vehementer : quia nunquam dictus fúerat sermo hujuscémodi de Susánná. Et facta est dies crástina. Cumque venisset pópulus ad Jóakim virum ejus, venérunt et duo senióres pleni iniqua cogitátione advérsus Susánnam, ut interficerent eam. Et dixérunt coram pópulo : Mittite ad Susánnam

filiam Helciæ uxórem Jóakim. Et statim miscérunt. Et venit cum paréntibus, et filiis, et univérsis cognátis suis. Flebant igitur sui, et omnes qui nóverant eam. Consurgéntes autem duo senióres in médio pópuli, posuérunt manus suas super caput ejus. Quæ flens suspéxit ad cælum : erat enim cor ejus fidúciám habens in Dómino. Et dixérunt senióres : Cum deambularémus in pomário soli, ingressa est hæc cum duábus puéllis : et clausit óstia pomárii, et dimisit a se puéllas. Venitque ad eam adolescens, qui erat absconditus, et concubuit cum ea. Porro nos, cum essémus in ángulo pomárii, vidéntes iniquitátem, cucúrrimus ad eos, et vidimus eos páriter commiscéris. Et illum quidem non quivimus comprehendere, quia fórtior nobis erat, et apértis óstibus exsilivit : hanc autem cum apprehendissémus, interrogávimus, quisnam esset adolescens, et nolúit indicáre nobis : hujus rei testes sumus. Crédidit eis multitúdo quasi sénibus et júdicibus pópuli, et condemnáverunt eam ad mortem. Exclamávit autem

voce magna Susanna, et dixit : Deus æternæ, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia antequam fiant, tu scis quoniam falsum testimonium tulerunt contra me : et ecce morior, cum nihil horum fecerim, quæ isti malirosè composuerunt adversum me. Exaudivit autem Dominus vocem ejus. Cumque duceretur ad mortem, suscitavit Dominus spiritum sanctum pueri junioris, cujus nomen Daniel. Et exclamavit voce magna : Mundus ego sum a sanguine hujus. Et conversus omnis populus ad eum, dixit : Quis est iste sermo, quem tu locutus es? Qui cum staret in medio eorum, ait : Sic facti filii Israel, non judicantes, neque quod verum est cognoscentes, condemnastis filiam Israel? Revertimini ad iudicium, quia falsum testimonium locuti sunt adversus eam. Reversus est ergo populus cum festinatione. Et dixit ad eos Daniel : Separate illos ab invicem procul, et dividite eos. Cum ergo divisi essent alter ab altero, vocavit unum de eis, et dixit ad eum : Inveterate dierum malorum, nunc venerunt pec-

cata tua, quæ operaberis prius : iudicans iudicia iniusta, innocentes opprimens, et dimittens noxios, dicente Domino : Innocentem et justum non interficis. Nunc ergo si vidisti eum, dic sub qua arbore videris eos colloquentes sibi. Qui ait : Sub schino. Dixit autem Daniel : Recte mentitus es in caput tuum. Ecce enim angelus Dei, accepta sententia ab eo, scindet te medium. Et, amoto eo, jussit venire alium, et dixit ei : Semen Chanaan, et non Juda, species decipit te, et concupiscentia subvertit cor tuum : sic faciebatis filia-bus Israel, et illæ timentes loquebantur vobis : sed filia Juda non sustinuit iniquitatem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua arbore comprehenderit eos loquentes sibi. Qui ait : Sub prino. Dixit autem ei Daniel : Recte mentitus es et tu in caput tuum : manet enim angelus Domini, gladium habens, ut secet te medium, et interficiat vos. Exclamavit itaque omnis coetus voce magna, et benedixerunt Deum, qui salvat sperantes in se. Et consurrexerunt adversus duos seniores (convicerat enim eos

Daniel ex ore suo falsum dixisse testimonium) feceruntque eis sicut male egerant adversus proximum : et interfecerunt eos, et salvatus est sanguis innocens in die illa. **Graduale. Ps. 22.** Si ambulem in medio umbræ mortis, non timebo mala : quoniam tu mecum es, Domine. **V.** Virga tua, et baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 8.

In illo tempore : Perrexit Jesus in montem Oliveti : et diluculo iterum venit in templum, et omnis populus venit ad eum, et sedens docebat eos. Adducunt autem Scribæ et Pharisei mulierem in adultério deprehensam : et statuerunt eam in medio, et dixerunt ei : Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adultério. In lege autem Moyses mandavit nobis hujusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum, ut possent accusare eum. Jesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. Cum ergo perseverarent interrogantes eum, erexit se, et dixit eis : Qui sine peccato est vestrum, pri-mus in illam lapidem

mittat. Et iterum se inclinans, scribebat in terra. Audièntes autem unus post unum exibant, incipientes a senioribus : et remansit solus Jesus, et mulier in medio stans. Erigens autem se Jesus, dixit ei : Mulier, ubi sum, qui te accusabant? nemo te condemnavit? Quæ dixit : Nemo, Domine. Dixit autem Jesus : Nec ego te condemnabo : sed vade, et jam amplius noli peccare.

Offertorium. Ps. 118. Gressus meos dirige secundum eloquium tuum : ut non dominetur mei omnis injustitia, Domine.

SECRETÆ. Concede. p. 45.
Aliæ Secretæ. p. 61.

Communio. Joann. 8. Nemo te condemnavit, mulier? Nemo, Domine. Nec ego te condemnabo : jam amplius noli peccare.

Postcommunio. Quæsumus omnipotens Deus : ut inter ejus membra numeremur, cujus corpori communicamus, et sanguini. Qui tecum.

Aliæ Postcomm. p. 61.
Super populum. **Oremus.**
Humilitate capita vestra Deo.

Oratio. Prætende Domine fidelibus tuis dexteram cælestis auxilii : ut te toto corde perquirant; et quæ digne postulanti, consequi mereantur. Per Dominum.

Dominica iv. in Quadragesima.

STATIO AD SANCTAM CRUCEM IN JERUSALEM.

Introitus. *Is. 66.*

Letare Jérusalem : et convéntum facite omnes qui diligitis eam : gaudete cum lætitia, qui in tristitia fuistis : ut exultetis, et satiémini ab ubéribus consolatiónis vestrae. *Ps. 121.* Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : in domum Dñi ibimus. *V. Glória.* **Oratio.** Concède quæsumus omnipotens Deus : ut qui ex mérito nostræ actiõnis affligimur, tue grætiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

Alia: Orationes, p. 59.

Lectio Epist. beati Pauli Apóstoli ad Galatas. 4.

Fratres : Scriptum est : Quóniam Abraham duos filios hábit : unum de ancilla, et unum de libera. Sed qui de ancilla, secúndum carnem natus est : qui autem de libera, per reprobationem : quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servititem génerans : quæ est Agar : Sina enim mons est in Arábia, qui conjúctus est ei, quæ nunc est Jérusalem, et servit cum filiis suis. Illa

autem, quæ sursum est Jérusalem, libera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim : Lætare stérilis, quæ non paris : erúmpe, et clama, quæ non párturis : quia multi filii désertæ, magis quam ejus, quæ habet virum. Nos autem, fratres, secúndum Isaac promissionis filii sumus. Sed quómodo tunc is qui secúndum carnem natus fuerat, persequébatur eum, qui secúndum spiritum : ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Ejice ancillam, et filium ejus : non enim heres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque, fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ : qua libertate Christus nos liberávit.

Graduale. Ps. 121. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : in domum Dómini ibimus. *V.* Fiat pax in virtute tua : et abundantia in túribus tuis.

Tractus. Ps. 124. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jérusalem. *V.* Montes in circúitu ejus : et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Dominica iv. Quadragesimæ. 117

Seq. sancti Evangelii secúndum Joánnem. 6.

In illo tempore : Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis : et sequebátur eum multitúdo magna, quia videbant signa, quæ faciébatur super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Jesus : et ibi sedébat cum discipulis suis. Erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. Cum sublevásset ergo óculos Jesus, et vidisset quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philip-pum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum : ipse enim sciébat quid esset factúrus. Respondit ei Philippus : Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque módicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andréas frater Simónis Petri : Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, et duos pisces : sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus : Facite hómines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubéruunt ergo viri, número quasi quinque millia. Accépit ergo Jesus panes : et cum grátias

egisset, distribuit discumbéntibus : similiter et ex piscibus quantum volébat. Ut autem impléti sunt, dixit discipulis suis : Colligite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevé-runt duódecim cophinos fragmentórum ex quinque panibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidissent quod Jesus fécerat signum, dicébant : Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundú. Jesus ergo cum cognovisset quia ventúri essent ut ráperent eum, et fácerent eum regem, fugit iterum in montem ipse solus. **CREDO.**

Offertorium. Ps. 134. Laudate Dóminum quia benignus est : psállite nómini ejus, quóniam suávis est : ómnia quæcúmque volúit, fecit in celo et in terra.

SECRETA. *Sacrificiis*, p. 15.

Alia Secrete, p. 61.
Communio. Ps. 121. Jérusalem, quæ edificátur ut civitas, cujus participatió ejus in idípsum : illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dñi, ad confiténdum nómini tuo, Dñe.
Postcommunio. Da nobis quæsumus miséricors Deus : ut sancta tua,

quibus incessanter expleretur, sinceris tractemus obsequiis, et fideli

semper mente sumamus. Per Dóminum.

Aliae Postcomm. p. 61.

FERIA II. STATIO AD SS. QUAT. CORONATOS.

Introitus. Ps. 53.

Eus in nómine tuo salvum me fac, et in virtute tua libera me : Deus exáudi orationem meam : áuribus pécipe verba oris mei. Ps. *ibid.* Quóniam aliéni insurrexerunt in me : et fortes quæsierunt animam meam. V. Glória. **Oratio.** Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut observationes sacras ánnua devotíone recólentes, et corpore tibi placéamus, et mente. Per Dóminum nostrum.

Aliae Orationes, p. 59.

Léct. libri Regum, III. 3.

IN díebus illis : Venérunt duæ mulieres meretrices ad regem Salomónem, steterúntque coram eo, quarum una ait : Obsecro, mi dómíne : ego et mûlier hæc habitabámus in domo una, et péperi apud eam in cubiculo. Tértia autem die postquam ego péperi, péperit et hæc : et erámus simul, nullúsque álius nobiscum in domo, excéptis nobis duábús. Mórtnus est autem filius mulieris hujus

nocte : dórmíens quippe opprêssit eum. Et consurgens íntempéstâ noctis siléntio, tulit filium meum de latere meo ancillæ tuæ dormiéntis, et collocávit in sinu suo : suum autem filium, qui erat mórtnus, pósuit in sinu meo. Cumque surrexissem mane ut darem lac filio meo, apparuit mórtnus : quem diligéntius íntuens clara luce, deprehéndi non esse meum quem genueram. Responditque áltera mûlier : Non est ita ut dicis, sed filius tuus mórtnus est, meus autem vivit. E contrario illa dicebat : Mentiris : filius quippe meus vivit, et filius tuus mórtnus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait : Hæc dicit, Filius meus vivit, et filius tuus mórtnus est. Et ista respondit, Non, sed filius tuus mórtnus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex : Afferte mihi gládium. Cumque attulissent gládium coram rege, Dividite, inquit, infántem vivum in duas partes,

et date dimídiam partem uni, et dimídiam partem álteri. Dixit autem mûlier, cujus filius erat vivus, ad regem (commóta sunt quippe viscera ejus super filio suo) : Obsecro Dómine, date illi infántem vivum, et nolite interficere eum. E contrario illa dicebat : Nec mihi, nec tibi sit, sed dividátur. Respondit rex, et ait : Date huic infántem vivum, et non occidátur : hæc est enim mater ejus. Audivit itaque omnis Israel judicium quod judicasset rex, et timuérun regem, vídentes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judicium.

Graduale. Ps. 30. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii : ut salvum me fácias. V. Ps. 70. Deus in te sperávi : Dómine non confundar in ætérnum.

TRACTUS. *Dómine non secúndum*, p. 69.

Seq. sancti **E**vangelií secúndum Joánnem. 2.

IN illo témpore : Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam : et invénit in templo vendétes boves, et oves, et colúmbas, et nummulários sedéntes. Et cum fecisset quasi flagéllum de funiculis, omnes ejectione

templo, oves quoque, et boves, et nummulários effúdit æs, et mēnas subvértit. Et his, qui colúmbas vendébant, dixit : Auferte ista hinc, et nolite fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. Recordáti sunt vero discipuli ejus quia scriptum est : Zelus domus tuæ comédit me. Respondérunt ergo Judæi, et dixerunt ei : Quid signum osténdis nobis quia hæc facis? Respondit Jesus, et dixit eis : Sólvi te templum hoc, et in tribus díebus excitábo illud. Dixerunt ergo Judæi : Quadráginga et sex ánnis ædificátum est templum hoc, et tu in tribus díebus excitábis illud? Ille autem dicebat de templo corpóris sui. Cum ergo resurrexisset a mórtnis, recordáti sunt discipuli ejus, quia hoc dicebat, et credidérunt Scriptúre, et sermóni, quem dixit Jesus. Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus, vídentes signa ejus, quæ faciébat. Ipse autem Jesus non credebát semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes, et quia opus ei non erat ut quis testimónium perhiberet de hómine : ipse

enim sciébat quid esset in hómine.

OFFERTOR. Jubilate Deo.

p. 43.

SECRETATA. Oblatum, ibid.

Alie Secreta, p. 61.

Communio. Ps. 18. Ab occúltis meis munda me Dómine : et ab aliénis parce servo tuo. **Postcommunio.** Sumptis Dómine salutaribus sacraméntis : ad redemptiónis aetérnae quæsumus

proficiámus augméntum. Per Dñum.

Alie Postcomm. p. 61.

Super populum. Orémus. Humilitate cæpta vestra Deo.

Oratio. Deprecatióem nostram quæsumus Dómine benignus exáudi : et quibus supplicánde præstas affectum, tribue defénsiónis auxiliúm. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Feria III. STATIO AD S. LAURENT. IN DAMASO.

Introitus.

Ps. 54.

Xáudi Deus oratióem meam, et ne despéxeris deprecatióem meam : inténde in me, et exáudi me. *Ps. 118.* Contristátus sum in exercitatióne mea : et conturbátus sum a voce inimici, et a tribulatióne peccatóris. *V. Glória Patri.*—Exáudi.

Oratio. Sacrae nobis quæsumus Dómine observatiónis jejúnia : et pie conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis continuúm præstent auxiliúm. Per Dóminum nostrum.

Alie Orationes, p. 59.

Lectio libri Ezechi. 32.

In diébus illis : Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Descénde de monte : peccávit pópulus tuus, quem edu-

xisti de terra Egipti. Recessérunt cito de via, quam ostendisti eis : fecerúntque sibi vitulum consíliátem, et adoráverunt, atque immolánte ei hóstias, dixerunt : Isti sunt dii tui Israel, qui te eduxérunt de terra Egipti. Rursúmque ait Dóminus ad Móysen : Cerno quod pópulus iste duræ cervicis sit : dimitté me, ut irascátur furor meus contra eos, et déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orábat Dóminum Deum suum, dicens : Cur, Dómine, irascitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxisti de terra Egipti, in fortitúdine magna, et in manu robósta? Ne quæso dicant Egiptii : Cállide eduxit eos, ut interficeret in montibus,

et deleret e terra : quiescat ira tua, et esto placábilis super nequitia pópuli tui. Recordáre Abraham, Isaac, et Israel servórum tuórum, quibus jurásti per temetipsum, dicens : Multiplicábo semen vestrum sicut stellas cæli : et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper. Placátusque est Dóminus ne fáceret malum, quod locútus fúerat advérsus pópulum suum.

Graduale. Ps. 43. Exsúrge Dómine, fer opem nobis, et libera nos propter nomen tuum. *V. Deus áuribus nostris audivimus : et patres nostri annuntiáverunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum, et in diébus antiquis.*

Seq. sancti Evangelii secundum Joánnem. 7.

In illo tempore : Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docebat. Et mirabántur Judei, dicétes : Quómmodo hic litteras scit, cum non didicerit? Respondit eis Jesus, et dixit : Mea doctrina non est mea, sed ejus, qui misit me. Si quis volúerit voluntatem ejus fácere : cognóscet de doctrina, utrum

ex Deo sit, an ego a meipso loquar. Qui a semetipso loquitur, glóriam própriam quærit. Qui autem quærit glóriam ejus, qui misit eum, hic verax est, et injustitia in illo non est. Nonne Móyses dedit vobis legem : et nemo ex vobis facit legem? Quid me quæritis interficere? Respondit turba, et dixit : Dæmónium habes : quis te quærit interficere? Respondit Jesus, et dixit eis : Unum opus feci, et omnes mirámini. Propterea Móyses dedit vobis circumcisióem (non quia ex Móyse est, sed ex patribus) : et in sabbato circumciditis hóminem. Si circumcisióem áccipit homo in sabbato, ut non solvátur lex Móysi : mihi indignámini quia totum hóminem sanum feci in sabbato? Nolite judicáre secúndum faciém, sed justum judicium judicáte. Dicébat ergo quidam ex Jerúsólymis : Nonne hic est, quem quærerunt interficere? Et ecce palam loquitur, et nihil ei dicunt. Numquid vere cognóverunt príncipes quia hic est Christus? Sed hunc scimus unde sit : Christus autem cum vénerit, nemo scit unde sit. Clamábat ergo Jesus

in templo docens, et dicens: Et me scitis, et unde sim scitis: et a meipso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescitis. Ego scio eum: quia ab ipso sum, et ipse me misit. Quærebant ergo eum apprehendere: et nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora ejus. De turba autem multi crediderunt in eum.

Offertorium. Ps. 39. Expectans expectavi Dominum, et respexit me: et exaudivit deprecationem meam: et immisit in os meum canti-

cum novum, hymnum Deo nostro.

SECRETATA. *Hæc hostia,*

P. 45

Alia Secretata, p. 61.

Communio. Ps. 19. Lætābimur in salutari tuo: et in nomine Domini Dei nostri magnificābimur.

POSTCOMM. *Hujus nos,*

P. 111.

Alia Postcomm. p. 61.

Super populum. *Orémus.*

Humilitate cápita vestra Deo.

Oratio. Miserere Domine populo tuo: et continuis tribulationibus laborantem, propitius respirare concede. Per Dominum.

FERIA IV. STATIO AD S. PAULUM.

Introitus. Ezech. 36.

UM sanctificatus fuero in vobis, congregabo vos de universis terris: et effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris: et dabo vobis spiritum novum. **Ps. 33.** Benedicam Dominum in omni tempore: semper laus ejus in ore meo. **V. Gloria Patri.**

Post Kyrie elison dicitur *Orémus. Fleāmus genua. R. Levate.*

Oratio. Deus, qui et iustis præmia meritorum, et peccatoribus per

jejunium præbes: miserere supplicibus tuis; ut reatus nostri confessio, indulgentiam valeat percipere delictorum. Per Dñm. **Lectio Ezechielis Prophetae. 36.**

Hæc dicit Dominus Deus: Sanctificabo nomen meum magnum, quod pollutum est inter gentes, quod polluitis in medio earum: ut sciant gentes quia ego Dominus, cum sanctificatus fuero in vobis coram eis: tollam quippe vos de gentibus, et congregabo vos de universis terris, et adducam

vos in terram vestram. Et effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, et ab universis idolis vestris mundabo vos. Et dabo vobis cor novum, et spiritum novum ponam in medio vestri: et auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum. Et spiritum meum ponam in medio vestri: et faciam ut in præceptis meis ambulētis, et iudicia mea custodiatis et operemini. Et habitabitis in terra, quam dedi patribus vestris: et eritis mihi in populum, et ego ero vobis in Deum: dicit Dñs omnipotens.

Graduale. Ps. 33. Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos. **V. Accedite ad eum, et illuminate: et facies vestrae non confundentur.**

Hic dicitur Dominus vobiscum, sine Fleāmus genua.

ORATIO. Præsta, ut infra,

p. 126.

Alia Orationes, p. 59.

Lectio Isaia Prophetae. 1.

Hæc dicit Dominus Deus: Lavamini, mundi estote, auferite malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere perverse, discite benefacere: quæ-

rite iudicium, subvenite oppresso, iudicite pupillo, defendite viduam. Et venite, et arguite me, dicit Dominus: si fuerint peccata vestra ut coccini, quasi nix dealbābuntur: et si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt. Si volueritis, et audieritis me, bona terræ comedētis: dicit Dominus omnipotens.

Graduale. Ps. 32. Beata gens, cuius est Dominus Deus eorum: populus quem elegit Dñs in hereditatem sibi. **V. Verbo Domini caeli firmati sunt: et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.**

TRACTUS. Domine non sectandam, p. 59.

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 9.

In illo tempore: Præteriens Jesus vidit hominem caecum a natiuitate: et interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut caecus nasceretur? Respondit Jesus: Neque hic peccavit, neque parentes ejus: sed ut manifestentur opera Dei in illo. Me oportet operari opera ejus, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. Quamdiu sum in mundo, lux sum mun-